

AA	Bakgr	409	44400-97
1997 -06- 2 4			
POLISMYNDIGHETEN I STOCKHOLMS LÄN Västerorts polismästardistrikt			

K 185809-97

AA	Bakgr	409	44400-97
1997 -06- 2 3			
POLISMYNDIGHETEN I STOCKHOLMS LÄN Huvudregistrator			

Polismyndigheten i Stockholms län
106 75 STOCKHOLM

Stockholm, 1997-06-18

POLISANMÄLAN

Jag vill härmed initiera polisutredning beträffande en affärstransaktion som företogs den 18 juni 1993 och som torde konstituera *grov oredlighet mot borgenärer* i enlighet med 11 kap §§ 1-2 i brottsbalken, alternativt försök till detta brott (jfr. 11 kap 6 § brottsbalken). Jag önskar vidare att polisutredningen även skall omfatta en affärstransaktion som företogs i början av december 1993, vilken torde konstituera *grovt bedrägeri*, alternativt *bedrägeri*, i enlighet med 9 kap §§ 1 och 3 i brottsbalken. Borgenärsbrottet har begåtts av Börje Ramsbro, Tranebergsvägen 161 35 Bromma. Eventuellt kan även revisorn Stefan Thoresson, Linnévägen 6, 802 67 Gävle, som var styrelseledamot i företaget System 3 R Holding AB vid den aktuella tidpunkten, anses ha begått brott antingen som gärningsman eller som medhjälpare. Bedrägeribrottet har begåtts av Börje Ramsbro.

1. Bakgrund

- 1.1 Börje Ramsbro (BR) är grundare av 3 R-koncernen som tillverkar och marknadsför tillbehör och verktyg för verktygsmaskiner. Koncernen bestod under aktuell tidsperiod av moderbolaget System 3 R Holding AB (Holding) och System 3 R International AB (International). All affärsverksamhet bedrevs av International;

Holding var således ett rent holdingbolag. Under åren närmast före december 1993 ägde BR samtliga aktier i Holding, vilket bolag i sin tur ägde 91 % av aktierna i International. Övriga 9 % av aktierna i International ägdes av vissa personer med framskjuten ställning i koncernen. Den kanske viktigaste tillgången i koncernen utgjordes och utgörs av ett antal immaterialrätter (patent och varumärken) som vid 1993 års ingång ägdes av Holding. Immaterialrätterna värderades i december 1993 till 17,4 miljoner kr av en oberoende och ansedd patentbyrå.

- 1.2 Enligt ett licensavtal som ingåtts mellan Holding och International daterat den 1 januari 1987 hade Holding upplåtit rätten att utnyttja immaterialrätterna till International mot en årlig royalty om 1,5 % av Internationals omsättning. Royaltyersättningen från International var Holdings enda intäkt. Licensavtalet innehöll en optionsklausul enligt vilken International hade rätt att senast före utgången av januari månad 1993 förvärva immaterialrätterna från Holding. Genom brev från International till Holding av den 29 januari 1993 avropades optionen i enlighet med bestämmelserna i licensavtalet. Enligt licensavtalet övergick äganderätten till International tre dagar senare. Enligt BR:s uppfattning var emellertid avropet av ett antal olika anledningar inte giltigt, varför äganderätten till immaterialrätterna enligt BR kvarblev hos Holding.
- 1.3 Under början av 90-talet drabbades det rörelsedrivande bolaget International av kraftiga förluster, vilket också påverkade Holding. Våren 1992 var koncernens likviditet mycket hårt ansträngd och det egna kapitalet i det närmaste förbrukat; bolagen var insolventa. Koncernens huvudsakliga kreditgivare var Sparbanken och Nordbanken. Sparbanken beviljade i detta läge ett nytt lån till International om 17 miljoner kr mot att en av banken föreslagen person, Erik Andersson, skulle utses till VD i bägge bolagen samt att BR skulle inleda seriösa förhandlingar med potentiella nya ägare för att öka Internationals aktiekapital med minst 25 miljoner kronor. BR medverkade till att Erik Andersson utsågs till VD i International. Däremot kvarblev BR, i strid med överenskommelsen med banken, som VD i Holding. Samarbetet mellan BR och Erik Andersson flöt inte alls, vilket påverkade koncernen negativt. I början av 1993 erinrade banken skriftligen BR om att banken kunde komma att ompröva sina krediter för det fall BR inte medverkade till att Erik Andersson kunde agera i sin VD-roll.
- 1.4 Internationals fortsatta löpande förluster och öppen träta i styrelsen föranledde hela företagsledningen och facket att våren 1993 skriftligen till banken vädja om att vidtaga åtgärder, alternativt överta bolaget. Banken kom att hamna i en tvångs-

situation för att skydda sina lån. De finansiella problemen, underblåsta av konflikterna i ledningen, förbättrades emellertid inte och koncernen hade under våren 1993 återigen allvarliga finansiella svårigheter. Bankens tillskott om 17 miljoner kronor från våren 1992 var på grund av de fortsatta förlusterna i det närmaste förbrukat ett år senare. Sparbanken åsåg således hur Holdings alltmer prekära situation försatte bankens fordran i fara. Banken sökte därför under 1993 genom förhandlingar få till stånd arrangemang och uppgörelse med BR som skulle innebära att banken säkrade sina anspråk. Banken eftersträvade härvid att BR skulle medverka till att nya ägare och/eller nya långgivare skulle tillskjuta kapital till koncernen samt att BR själv inte skulle delta i skötseln av koncernen. Förhandlingarna med BR gick mycket trögt då de krav som BR ställde på banken var orimliga.

- 1.5 BR:s aktier i Holding samt aktierna i International var sedan i april 1992 pantsatta hos Sparbanken till säkerhet för Sparbankens krediter till Holding respektive International. Sparbankens krediter till Holding uppgick i juni 1993 till 25 miljoner kronor plus upplupna räntor och Sparbankens/Nordbankens krediter till International uppgick till 119,2 miljoner kronor plus upplupna räntor. Härutöver hade bankerna lämnat garantier om 18 miljoner kronor för Internationals åtaganden gentemot utländska kreditgivare. Det egna kapitalet i såväl Holding som International var vid denna tidpunkt förbrukat efter de fleråriga förlusterna.
- 1.6 Under sommaren 1993 kom det till bankens kännedom att BR personligen, enligt ett avtal dagtecknat den 18 juni 1993, förvärvat de värdefulla immaterialrätterna från Holding för en köpeskilling om 50,000 kr, varigenom rättigheterna således frantogs 3R gruppen. Avtalet ifråga, som banken inte fick ta del av förrän vid en senare tidpunkt, är för Holdings del undertecknat av BR och Stefan Thoresson. Holdings styrelse bestod vid denna tidpunkt av BR, Stefan Thoresson samt advokaten Tomas Setterberg. BR var vid detta tillfälle, som tidigare nämnts, dessutom VD för Holding. Holdings firma tecknades vid tidpunkten ifråga av styrelsen eller av BR ensam.
- 1.7 Avtalet av den 18 juni 1993 (bilaga) föregicks inte av något formellt styrelsesammanträde vid vilket beslut om ingående av avtalet fattades. BR har emellertid gjort gällande att Tomas Setterberg, som inte var med och undertecknade avtalet för Holdings räkning, var införstådd med transaktionen samt att denne dessutom i efterhand, bl. a. på styrelsemöte i Holding den 13 augusti 1993, förklarat sig samtycka till avtalet. Hur det förhåller sig härmed är oklart.

- 1.8 Sparbanken reagerade naturligtvis mycket kraftigt när man fick kännedom om avtalet. Såväl företrädare för Sparbanken som 3R-koncernens revisorer påtalade för BR och Holdings styrelse att transaktionen inte bara torde vara återvinningsbar i fall av en konkurs i Holding utan dessutom brottslig.
- 1.9 Bankens förhandlingar med BR och Holding fortsatte under hösten 1993. Ett grundkrav för varje form av uppgörelse var från bankens sida att BR återförde immaterialrätterna till Holding. Sparbankens kredit till Holding om 25 miljoner kr hade förfallodag den 31 augusti 1993. På grund av förhandlingarna förlängde banken krediten i två omgångar, först till den 7 september 1993 och därefter till den 14 september 1993. Då förhandlingarna inte syntes leda någon vart sade banken upp krediten till Holding den 14 september 1993 och ingav den 15 november 1993 en konkursansökan mot Holding.
- 1.10 Från september 1993 förde BR dessutom förhandlingar med potentiella nya ägare som var beredda att tillskjuta nödvändigt kapital till koncernen. BR förhandlade bland annat med Företagskapital och Håkan Nordquist som tillsammans var beredda att tillskjuta i storleksordningen 20 miljoner kronor till koncernen. Olika upplägg och avtalsutkast togs fram men det såg länge ut som om någon uppgörelse ej skulle komma att träffas; parterna stod för långt ifrån varandra. Såvitt gäller immaterialrätterna bekräftade dock BR genom brev till styrelseordföranden Tomas Setterberg i augusti 1993 samt genom brev till Sparbanken av den 6 oktober 1993 (bilaga) att han annulerat utköpsavtalet av den 18 juni 1993. BR förmedlade detta budskap även till Håkan Nordquist och Företagskapital samt till en mängd övriga personer. Stöttestenarna i förhandlingarna var stället vilken roll BR kunde tillåtas spela i koncernen i framtiden. Vare sig Håkan Nordquist, Företagskapital eller bankerna var beredda att acceptera att BR skulle ha fortsatt inflytande över den konkursmässiga koncernen om kapitaltillskott respektive nödvändiga avskrivningar av krediter skulle göras.
- 1.11 När konkursansökan var ingiven och konkursförhandlingen, som var utsatt till den 6 december 1993, närmade sig insåg BR att en konkurs var oundviklig. BR gjorde då uppenbarligen den bedömningen att det var mer tilltalande att koncernen överlevde utan honom än att Holding försattes i konkurs. BR framställde den 23 november 1993 en ny förhandlingspropå riktad till bl.a. Håkan Nordquist, Företagskapital och Sparbanken. BR utsåg härvid också en ny förhandlingspartner, Lars Saxholm på Hoist International, som tillsammans med BR:s juridiska ombud advokaten Mikael Nordlander skulle biträda honom i förhandlingarna. Förhandlingarna resulterade så

småningom i att en uppgörelse träffades med BR den 2 och 3 december 1993, vilken uppgörelse dokumenterades i två skriftliga avtal av den 3 december 1993 dels mellan BR och nya tilltänkta ägare i form av Företagskapital och Håkan Nordquist, dels mellan de nya tilltänkta ägarna och Sparbanken/Nordbanken (bilagor). Som ovan nämnts var de nya ägarna respektive bankerna vid tidpunkten för dessa uppgörelser av uppfattningen att BR nu återlämnat immaterialrätterna till Holding. Uppgörelsen den 3 december 1993 som föregicks av några dagars intensiva förhandlingar innebar i stort att BR fullständigt tillbakaträdde från alla befattningar i koncernen, att BR avyttrade sitt ägarintresse i Holding, att nya ägare kom in med tillskott av nytt kapital, att bankerna skrev ned sina fordringar mot koncernen samt att Sparbanken återkallade sin konkursansökan mot Holding. Som en säkerhetsåtgärd togs i avtalet mellan BR och Företagskapital AB/Håkan Nordquist in en klausul enligt vilken BR överlät alla immaterialrätter, som han vid den tidpunkten kunde äga, till International. Genom detta avtal tillförsäkrades BR ett avgångsvederlag om 65.000 kronor per månad under 3 år under förutsättning att han respekterade sina åtaganden enligt avtalet.

1.12 Emellertid har det efter denna helhetsuppgörelse visat sig att BR hävdar att han äger immaterialrätterna på grund av avtalet av den 18 juni 1993 från vilket han hävdar att han aldrig har avstått. BR hävdar vidare att han inte heller på annat sätt vid senare tillfälle avhändert sig äganderätten till immaterialrätterna. BR har vid Stockholms tingsrätt väckt talan mot såväl Sparbanken som International. I förhållande till International yrkar BR med stöd av avtalet av den 18 juni 1993 att tingsrätten skall förklara att han äger bättre rätt till immaterialrätterna. I förhållande till Sparbanken yrkar BR skadestånd på en mängd olika grunder.

1.13 För det fall avtalet av den 18 juni är civilrättsligt giltigt konstituerar det ansvar för grov oredlighet mot borgenärer enligt vad som utvecklas närmare under punkterna 2 och 3 nedan. För det fall BR inte enligt avtalet av den 3 december 1993 på ett civilrättsligt bindande sätt överlätit immaterialrätterna till International har BR gjort sig skyldig till bedrägeri enligt vad som utvecklas närmare under punkten 4 nedan.

2 Grov oredlighet mot borgenärer - närmare om brottsrekvisiten

2.1 För ansvar krävs dels att Holding den 18 juni 1993 var på obestånd *eller* att påtaglig fara för att Holding skulle komma på obestånd förelåg vid denna tidpunkt *eller* att Holding genom avtalet kom på obestånd *eller* att avtalet framkallade allvarlig fara för att Holding skulle komma på obestånd, dels att avtalet kan betraktas som ett

sådant avhändande av egendom av betydande värde som avses i bestämmelsen i 11 kap 1 § brottsbalken, dels (för grovt brott) att brottet har varit av betydande omfattning.

- 2.2 Försäljningen av immaterialrätterna från Holding till BR personligen genom avtalet den 18 juni 1993 utgör otvivelaktigt ett sådant avhändande av betydande egendom som avses i lagtexten. Detta på grund av diskrepansen mellan värde och köpeskilling; det benefika inslaget är slående. Vid värdering av immaterialrätterna i december 1993 fastslogs som sagts ett värde om 17,4 miljoner kronor. Värdet var inte annorlunda i juni 1993. BR torde för övrigt själv vitsorda att värdet på immaterialrätterna den 18 juni 1993 inte understeg 18 miljoner kr.
- 2.3 När det gäller frågan om Holdings solvens kan följande sägas. Immaterialrätterna var en av två tillgångar av substans som Holding ägde. Den andra tillgången bestod av aktierna i International. Aktierna i International hade emellertid ett ringa värde eftersom International var ett allt annat än finansiellt hälsosamt företag vid denna tidpunkt. Enligt de nya revisorer från Ernst & Young, vilka tillträdde koncernen under 1994, var Holding den 18 juni 1993 på obestånd, alternativt förelåg vid denna tidpunkt påtaglig fara för att Holding skulle komma på obestånd. För att brottsrevisiten skall vara uppfyllda är det emellertid tillräckligt om Holding genom försäljningen försattes på obestånd eller att påtaglig fara för bolaget skulle komma på obestånd framkallades.
- 2.4 Bankens kredit till Holding om 25 miljoner kr skulle förfalla den 31 augusti 1993. Banken meddelade redan den 10 augusti 1993 Holdings styrelse att krediten inte skulle förlängas om ett antal olika krav från banken inte accepterades. En grundförutsättning för banken var att immaterialrätterna skulle återföras till Holding. Det är således uppenbart att om inte obestånd redan förelåg den 18 juni 1993 så resulterade i vart fall avtalet i påtaglig fara för att Holding skulle komma på obestånd. Det råder ingen tvekan om att BR, som under hela den aktuella tiden intog en ledande position i koncernen, var fullt medveten om att Holding den 18 juni 1993 antingen var på obestånd eller att det förelåg påtaglig fara för att Holding skulle komma på obestånd. Detsamma torde gälla även för Stefan Thoresson. Alternativt var såväl BR som Stefan Thoresson naturligtvis medvetna om att Holding genom avtalet kom på obestånd eller att avtalet framkallade påtaglig fara för att Holding skulle komma på obestånd; BR och Stefan Thoresson var nämligen fullständigt på det klara med att bankens lån skulle förfalla till betalning i augusti 1993, att banken aldrig skulle förlänga lånet utan att immaterialrätterna återfördes till Holding samt,

som en konsekvens härav, att avtalet skapade - vilket är en underdrift i detta sammanhang - en påtaglig fara för obestånd. Utköpsavtalet av den 18 juni 1993 skulle även få den effekten att Internationals rätt att utnyttja immaterialrätterna upphörde. International skulle inte kunna drivas utan tillgång till immaterialrätterna, varför den andra tillgången i Holding - aktierna i International - blev värdelös. Även bankens pantsäkerhet blev genom utköpsavtalet praktiskt taget värdelös. BR har även varit fullt medveten om att bankernas kreditbedömning vid uppläggnings och förlängningen av lånet har förutsatt att de immateriella rättigheterna tillhörde 3R-gruppen.

2.5 Vid bedömningen av om ett brott oredlighet mot borgenärer är att betrakta som grovt skall särskilt beaktas bl.a. om brottet varit av betydande omfattning. Med hänsyn till värdet på den egendom som undandragits Holdings borgenärer, råder det ingen tvekan om att brottet är att betrakta som grovt. Det undandragna värdet för Holdings borgenärer utgörs dels av värdet på de immateriella rättigheterna, dels värdeminskningen av panten eftersom rörelsen i International inte längre var säljbar. Av BR:s efterföljande korrespondens framgår att utköpet var noga planerat och syftade till att sätta press på Sparbanken under de pågående diskussionerna rörande bolagets framtid. Det kan inte råda någon tvekan om BR:s uppsåt att skada borgenärerna.

2.6 Av hänsyn till det pågående civilmålet måste, med adress BR, betonas att International är av uppfattningen att avtalet av den 18 juni 1993 är civilrättsligt ogiltigt och att därmed *fullbordat* brott inte föreligger. Den civilrättsliga giltigheten av avtalet kommer att prövas i civilmålet. Med hänsyn till eventuella preskriptionstider vill jag emellertid göra polis och åklagare uppmärksamma på den brottsliga transaktionen så att en parallell brottsutredning kan inledas snarast.

3. **Försök till grov oredlighet mot borgenärer**

3.1 Även om fullbordat brott inte föreligger skall betonas att BR:s avsikt med avtalet av den 18 juni 1993 varit att överföra de immateriella rättigheterna från 3R-gruppen till BR personligen. Redan försök till oredlighet mot borgenär är straffbart enligt 11 kap 6 § brottsbalken. Utförandet av brottet påbörjades genom avtalet den 18 juni 1993. Med hänsyn till BR:s ställning i Holding har uppenbarligen fara för brottets fullbordande förelegat.

3.2 Med hänsyn till det pågående civilmålet måste även här anmärkas att Internationals

uppfattning är att immaterialrätterna vid tidpunkten för utköpsavtalet tillkom International på grund av avropet av optionen den 29 januari 1993, varför försöket att förvärva immaterialrätterna från Holding var otjänligt. Med hänvisning till eventuella preskriptionstider anser jag det emellertid även under denna rubrik angeläget att en parallell brottsutredning inleds.

1. Bedrägeri - närmare om brottsrekvisiten

- 1.1 För ansvar krävs att BR genom vilseledande förmått någon av inblandade parter till handling eller underlåtenhet som inneburit vinning för BR och skada för någon av inblandade parter.
- 1.2 Som ovan nämnts förklarade BR i tiden före avtalen den 3 december 1993 för såväl Sparbanken som Håkan Nordquist och Hans Dirtoft, vilken företrädde Företagskapital, samt och ett flertal andra personer att han annullerat avtalet av den 18 juni 1993 och att han således inte gjorde några anspråk på immaterialrätterna, vilka i konsekvens härmed hade återgått till Holding.
- 1.3 Avtalet med BR av den 3 december 1993 syftade således främst till att skilja BR från sitt ägarskap jämte samtliga befattningar i koncernen samt tillförsäkra koncernen BR:s lojalitet för framtiden. Som en säkerhetsåtgärd intogs dessutom en klausul - § 6 - enligt vilken BR överlät till International samtliga immaterialrätter som vid denna tidpunkt kunde tillkomma honom. Anledningen härtill var att varken de tilltänkta nya ägarna eller Sparbanken kunde nöja sig med BR:s muntliga utfästelser tillsammans med den skriftliga utfästelsen till Sparbanken av den 6 oktober 1993. Skrivningen, vars innehåll således varit ett oavvisligt villkor för uppgörelsen och vars utformning ägnats en hel del tid under förhandlingarna, syftade således till att täcka in såväl de immaterialrätter som omfattades av avtalet den 18 juni 1993 som för koncernen viktiga immaterialrätter som kunde tillkomma BR på annan grund. Som vederlag för sina respektive utfästelser tillförsäkrades BR genom avtalet ett avgångsvederlag om 65,000 kronor per månad samt utfästes på Sparbankens vägnar att konkursansökan mot Holding skulle återkallas.
- 1.4 Mot bakgrund av det avtal som således hade ingåtts med BR samt dennes tidigare utfästelse angående immaterialrätterna träffades senare på dagen den 3 december 1993 ett avtal mellan å ena sidan de tilltänkta nya ägarna till International, dvs. Håkan Nordquist och Företagskapital och å andra sidan Sparbanken respektive Nordbanken, enligt vilket bankerna dels skrev av lånet till Holding om 25 miljoner

kronor, dels skrev av 34 miljoner kronor av sina fordringar mot International. Sparbanken återkallade dessutom sin konkursansökan mot Holding med följd att tingsrätten genom slutligt beslut skrev av konkursärendet.

- 4.5 Strax efter avtalen den 3 december 1993 indikerade BR att han "ångrat sig" och att han upplevde att avtalet med Håkan Nordquist och Företagskapital inte var "rättvist" mot honom. BR:s ånger utvecklades sedermera till påståenden om att han visst inte annullerat avtalet av den 18 juni 1993 och att han inte heller genom avtalet den 3 december 1993 på ett bindande sätt överlätit/avstått samtliga immaterialrätter till International.
- 4.6 Under förutsättning av att BR har framgång med sin talan mot International har BR gjort sig skyldig till bedrägeri i förhållande till Håkan Nordquist, Företagskapital samt Sparbanken och Nordbanken. Att rekvisiten för bedrägeri är uppfyllda framgår nedan.
- 4.7 BR har genom vilseledande förmått å ena sidan Håkan Nordquist och Företagskapital att till International tillskjuta åtta respektive tolv miljoner i nytt kapital och å andra sidan Sparbanken och Nordbanken att avskriva fordringar hos Holding respektive International om sammanlagt 59 miljoner kronor. BR har dessutom genom vilseledande förmått Sparbanken att återkalla sin konkursansökan mot Holding.
- 4.8 Relevant *vilseledande* består i att BR på ovan angivet sätt till såväl Håkan Nordquist och Företagskapital som bankerna förmedlat uppgiften att han annullerat avtalet av den 18 juni 1993, alternativt att han genom avtalet av den 3 december 1993 avsåg att överlåta/avstå samtliga immaterialrätter till International.
- 4.9 BR:s *vinning* består i att han genom avtalet av den 3 december 1993 tillförsäkrat sig ett avgångsvederlag om 2,340,000 (36x65,000) kronor, varav 850,000 kronor utbetalats till BR av International.
- 4.10 Håkan Nordquists *skada* till följd av BR:s vilseledande består i att han förmåtts tillskjuta åtta miljoner kronor av privata medel till International, vilket bolag inte kan fungera och således är i det närmaste värdelöst utan tillgång till immaterialrätterna.
- 4.11 Företagskapitals *skada* till följd av BR:s vilseledande består i att Företagskapital

förmåtts tillskjuta tolv miljoner kronor till International, vilket bolag inte kan fungera och således är värdelöst utan immaterialrätterna.

- 4.12 Bankernas *skada* till följd av BR:s vilseledande består i att bankerna förmåtts avskryva fordringar mot International och Holding i ovan angiven utsträckning.
- 4.13 BR har enligt egen utsago aldrig haft för avsikt att annullera avtalet av den 18 juni 1993 eller genom avtalet av den 3 december 1993 överlåta/avstå samtliga immaterialrätter till International. BR har genom sina handlingar - bl.a. brevet till Sparbanken av den 6 oktober 1993 - och sitt agerande under de förhandlingar som ledde fram till avtalet av den 3 december samt genom att ingå avtalet av den 3 december 1993 medvetet eftersträvat att hos såväl Håkan Nordquist och Företagskapital som bankerna skapa uppfattningen att han annullerat avtalet av den 18 juni 1993, alternativt överlåtit/avstått samtliga immaterialrätter till International. BR har i medvetande om att han hos Håkan Nordquist, Företagskapital och bankerna skapat nyss nämnd uppfattning ingått avtalet av den 3 december 1993 varigenom han tillförsäkrat sig ovan nämnt avgångsvederlag. BR har också varit medveten om att avtalet av den 3 december skulle resultera i att Håkan Nordquist och Företagskapital skulle göra substantiella kapitaltillskott till International samt att bankerna skulle avskryva betydande fordringar mot koncernen. Samtliga relevanta rekvisit är således täckta av BR:s uppsåt.
- 4.14 Det bör med hänsyn till att gärningen avsett betydande värde samt inneburit synnerligen kännbar skada för Håkan Nordquist, Företagskapital och bankerna inte råda någon tvekan om att brottet är att betrakta som grovt.
- 4.15 Av hänsyn till det pågående civilmålet måste återigen upprepas att International i och för sig är av uppfattningen att BR redan vid tiden för avtalet den 3 december 1993 eller genom avtalet den 3 december 1993 frånhämt sig all eventuell rätt till aktuella immaterialrätter, varför fullbordat brott inte föreligger. Med hänsyn till eventuella preskriptionstider vill jag emellertid redan i detta skede skapa förutsättningar för en parallell brottsutredning.

5. Avslutande synpunkter

- 5.1 Denna polisanmälan har upprättats av mig med bistånd av advokat Hans Bagner, Advokatfirman Vinge, Stockholm (08 - 614 30 00), som biträder International i civilprocessen vid Stockholms tingsrätt och jag förutsätter att polis och åklagare tar

kontakt med mig eller Hans Bagner för att erhålla det ytterligare material och den ytterligare information som torde vara nödvändig vid utredningen av ärendet. Vi kan också bistå med uppgifter om vilka övriga personer som kan lämna relevanta uppgifter i och för utredningen.

- 5.2 I synnerhet såvitt gäller brottet grov oredlighet mot borgenärer föreligger omfattande utredning i form av årsredovisningar, resultatrapporter och kontroll-balansräkningar avseende aktuell tidsperiod för såväl Holding som International. Detta material visar på ett otvetydigt sätt att Holding var insolvent vid tidpunkten för avtalet den 18 juni 1993, alternativt att Holding genom avtalet kom på obestånd eller att avtalet framkallade allvarig fara för att Holding skulle komma på obestånd. Vi har möjlighet att efter begäran presentera materialet för polis och åklagare på ett välstrukturerat sätt i samband med att utredningen inleds. Vi kan dessutom förmedla kontakt med de revisorer som verkade i koncernen under 1993 samt de revisorer som tog över denna uppgift under 1994 från vilka källor förklaringar och synpunkter på innehållet i nyss nämnt material kan erhållas.

Med vänlig hälsning

Håkan Nordquist

c/o System 3R International AB

Sorterargatan 1

162 26 VÄLLINGBY

tfn: 08 - 620 20 00 (vxl)

08 - 620 20 07 (direkt)

Bilagor